

Dierenambulance helpt bij ramp in Enschede

Het zal niemand ontgaan zijn welke ramp zich op zaterdag 13 mei 2000 in Enschede heeft afgespeeld. De dagen erna hebben we de beelden van verwoeste huizen en mensen die niets meer hadden vaak op TV gezien. Iets dat we echter nauwelijks hebben gezien zijn de dieren die achtergebleven waren in het rampgebied. Ook deze dieren zijn gelukkig zoveel mogelijk geholpen, dankzij de inzet van vele Dierenambulances uit heel Nederland.

Op woensdag 17 mei vertrokken ze om 9:30 richting Eindhoven en kwamen om 12:00 bij het DOC in Enschede aan, waar die dag ook de ambulances van Harderwijk, Arnhem en Groningen aanwezig waren. Hoewel ze het liefst direct aan de slag waren gegaan, kregen ze eerst koffie. Vervolgens kregen ze te horen wat de bedoeling was: de bewoners van het rampgebied konden bij het DOC de sleutel inleveren van hun huis en aangeven welke dieren er nog in hun huis aanwezig zouden moeten zijn. Elke Dierenambulance zou een lijstje krijgen met adressen en de bijbehorende huisdeursleutels. Zodra dit lijstje afgewerkt was werden de opgehaalde dieren naar het DOC gebracht, kregen ze een nieuwe lijst en werd de auto afgespoten om er voor te zorgen dat er geen gevaarlijke stoffen op de auto's achterbleven. Onderweg moesten ze kijken wat er verder nodig was: loslopende dieren voeren, de kat van de burens direct meenemen als dat kon etc.

Nadat ze bij een commandopost beschermende kleding en een mondkapje hadden gekregen, werd er begonnen met het werk waar ze voor waren gekomen. De gehele dag reed de auto af en aan naar het rampgebied. Ook de bemanning had de aangrijpende beelden op TV gezien, maar de werkelijkheid was zelfs nog erger. Het gehele gebied was door de ME en het leger afgegrensd om plunderingen tegen te gaan. Zodra ze het gebied binnen waren gegaan, werden ze waargenomen door getroffen bewoners die achter de hekken toe stonden te kijken. Vanzelfsprekend wilden deze, vaak huilende, mensen graag dat hun dieren werden opgehaald, dus keer op keer kregen ze vragen te horen als 'Waar gaan jullie nu naar toe?', 'Kunnen jullie mijn katje op gaan halen?' etc. Bij terugkeer uit het gebied werden ze vaak bedankt door mensen voor het ophalen van hun dier, terwijl er niet eens bekend was of hun dier al daadwerkelijk was opgehaald. Dit geeft wel aan hoe wanhopig en hoe dankbaar deze mensen waren.

De dieren die opgehaald werden hoefden verder niet onderzocht te worden, alleen als de eigenaar dat zelf nodig vond. Hoewel in principe alle dieren naar het DOC gebracht zouden worden, konden enkele dieren al direct met hun baasje verenigd worden. Zo kwamen ze iemand tegen waarvan ze een konijn hadden opgehaald. Deze mensen waren zielsgelukkig dat ze hun huisdier weer in hun armen konden sluiten. Sommige dieren konden niet meegenomen, maar wel verzorgd worden. Zo zijn er enkele aquaria met vissen en de duiven van een duivenmelker gevoerd. Toen ze de duiventil binnen stapten, leek het wel de film 'The birds': alle vogels vlogen direct op hen af. Logisch, want ook deze dieren zaten al enkele dagen zonder eten en water.

Het werken in dit gebied heeft bij beiden veel losgemaakt. Bij tijd en wijlen leek het net alsof ze naar een stilstaande film keken: huizen waar het eten nog op tafel stond, alsof de bewoners elke moment terug zouden komen en verder gaan met eten. Het was ook een raar gevoel, zo de wereld van vreemden binnen te stappen en allerlei persoonlijke dingen te zien. Ook kwamen ze huizen tegen waarvan alleen de muren nog overeind stonden, terwijl de gehele voorgevel was verdwenen. Het vreemdst was wel een deel van het gebied waar alles plat lag en zwart was, maar waarin in het midden van de tuin een stenen uil recht overeind stond en onverstoorbaar voor zich uit keek.

Om 16:45 verzamelden alle Dierenambulances zich bij het DOC om samen met de brandweer naar een flat te gaan die op instorten stond. Onder toezicht van de brandweer werden ook uit deze flat alle dieren meegenomen en naar het DOC gebracht.

Om 19:30 stond voor iedereen het eten klaar. Terwijl ze van een verdiende maaltijd genoten, werden alle auto's netjes schoongemaakt. Na het eten reden ze nog door tot 21:30 en toen zat de dag erop. Moe maar voldaan keken ze terug op deze dag. Ze hadden veel ritten gereden, dieren gevoerd en dieren teruggebracht naar de eigenaar dan wel naar het DOC.

Het is fijn om je op deze manier in te kunnen zetten voor mensen en dieren die van huis en haard verdreven zijn. Ondanks het feit dat je op een dergelijk ramp nooit voorbereid kunt zijn was de organisatie perfect geregeld: er werd de hele dag voor ze gezorgd en er stond zelfs een aantal psychologen klaar voor mensen die dat nodig hadden. Ook de samenwerking met alle hulporganisaties, zoals andere Dierenambulances, DOC, politie en brandweer, verliep uitstekend. Onze medewerkers hadden diep respect voor degenen die al sinds het moment van de ramp bijna continu bezig waren geweest met helpen van zowel mens als dier.